

אותו למשפט. חזן משוכנע שבא גיוני. הקונספירציה בפגישות עם הרוסי

היתה ביחס למסק, ולא ביחס למדינה.

ח ס ו י

- אחריו באה ערה סירני. ישבת חמסה חדשים ברוסי. פז'רדי הוא זרדי, שלנו.

בחג העשור דיבר ברומא בהחלבות על ישראל. גרונקי (הגטיא) יס לו אינמרטים

כספיים בעסקים עם ערבים. הוא ידוע כאוהב בצע. סרגט היה זה שהגיע לפגפגי

לשלות פזרדי למה"ח - להוכיח אם עמדו לא מוטעה. חזר כשהוא מחוזק בעמדתו.

ערה רוצה לנסוע לארצות "המערב". העולם הערבי אינו אחיד, חנסה לבוא

ברברים עם אנשי חוניסיה ומרוקו. הסכמתי בחנאי שגם גולדה חסכים.

- בא אצלי יסבת (שדמי). ספרתי הרוסס שלי מדברי שלושת הספקדים ששמעתי

אחכול. שדמי אישר לפניכי צור חודיע באותו בוקר למפקדים שיש להמנע בגיזרה

המורחית מכל פעולה העלולה להמר השקט. שדמי נחקר מיד לאחר המאורע על גיזרתו

הוועדה שמניתי אז? השופט זוהר, חוטר-ישי ואבא חושי. ועדה זו הגיעה למסקנה

שאין כל אשמה בשדמי. הוא גם נחקר מיד על ידי ועדה שכונה צור באותו ערב:

ובס ע"י קציני מצ"ח. היה המום בסמכו בחו"ל על מה שנעשה שם, נזרעזע

מהרצון לביטול אשמה על גבוחים מסנו, מסתייב ממאכרו של כרמל. מסק הדין

מועזע. אינו חושב שאפילו מלינקי אשם.

- הלכתי הביתה להיפגש עם אייב. מיינברג. הוא בסוף בנצחון הדימוקראטי

בשהוע הבא. חמועמד לנסיאות מסעם הדיט. יהיה כנראה סיימינגטון (ידיד שלנו)

ומגנו - קנדי. הוא ימסוך קולות האיכריס. שוחחנו על מכון ויצמן וסיפרתי

לו על שתי ההצעות של לורד רוטשילד. ביחס להצעה הסניח - הקדשות - אמר לי

שיש כבר תחלחח. וולפסון כאילו נתן 5 מיליון דולר. זקוקים ל-25 מיליון, כי

הברעון השנתי הוא בערך מיליון וחצי. ההקדשות יחנו 5%, וטכום של 25 מיליון

יסמיק. הוא סבור שגם בקרב יהודי אמריקא אמסד יהיה למצוא "מקדישים".

- בארבע בא אצלי הלל דן. מראה פניו מדאיב - אם כי הוא טוען שבראותו

עכסיו בסדר. הוא דיבר במרירות על ההתנחלות את חבריו ואחו. הם ימשיכו

להיאבק. נעשו נגדם דברים לא ימים, ואם "דבר" והעיונות הממלכתיים סגרו בעדט

שעריהם - ימצאו דרך אחרת. סיפר לי שלפני שבוע פנה לאבא ק' הצעה שחבריו

ישארו, ואח"כ יבחרו בו - והוא יתמסר, ובזאת יגמר הסכסוך, אבל לא נעשה

עדיין דבר בעניין זה.

הסברתי לו לסת הייתי מסיבי בכל "העיסקה" הזאת. למען ההערב - הייתי

חייב ללמוד היטב ענייני המסק של סו"ב, יחסיו עם המדינה וההסתדרות. זה היה

דורש ממני כמה שבועות של עיון, שיחות ומחקרים, ולא היה לי הזמן בתקופת

טרנסה זו, ובלי ידיעה לא ראיחי כל זכות לעצמי להביע דעה. אולם יש לי דעה ברורה על אישים - עליו, על מרגולין ועוד. ואני אדבר עם גיורא ועם אשכול בדבר הצעהו.

1.11.58, שבת

באו פ, דיין וחיים ל, לאחר ששעה א' הבהיר כי ספר המבצעים יכול רק חומר שנחפרס כבר, מה שהערבים כתבו או ^{שידרו} על המבצע ופאטרו שלו על ערך המבצעים - הטכיים חיים לפרסום הספר.

דיברתי עם חיים על מכתב התפטרותו של גדעון שוקן. האיש נפגע והוא ראוי לכך שלא יפגע. אינני מבריק, אבל עשה עבודה באכזבה וביושר. אכתוב לו מכתב.

- גיורא, גוברין וגסיר הביאו חנאי המזרחי. דורסים הסובה לשאילתא שלמעשה פירוש קבלת עמדתם. נימוקי להשאירם עד אחר הבחירות בחוץ - מהור שני המשרדים (דהות וסעד), הצורך לוותר לצבור המסרחי ולא למפלגה דחיה ועוד - לא שכנעו את גיורא. לדעת נמיר המצב במסעלה יהיה אולי יותר נוח בלעדי הדתיים, אבל בכנסה - יהיה יותר קשה. הוסכס שהדבר יובא ביום כ' למזכירות והסיעה בירושלים.